

HDP ile ilgili olarak birkaç gün önce yayınladığım yazı ilk amacına tam olarak hem de beni şaşırtan bir hızla ulaştı. Türkiye'dekiler dahil devrimcilerin önemli bölümü yazıdan haberdar oldu ve hatta yazı bu kesimin dışına da taşdı.

Bunu bekliyordum ama bu kadar hızlı beklemiyordum.

Olumlu dönüşler de tahminimden fazlaydı, tabii ki olumsuzlar da oldu.

Yazının ilk büyük faydası konunun açıkça konuşulması oldu denilebilir.

Bunun kavgasını HDP'den çok öncesinden beri, neredeyse otuz yıldır veriyorum. Devrimci hareket ve HDP ülke dışındaki mücadeleyi ve politik çalışmayı küçümsemiş ama onlardan büyük işler beklemeyi de ihmal etmemiştir.

Konu çok konuşuldu, sonuç yoksa artık icraat zamanıdır.

Ben de öyle yaptım.

Bu yazı olmasaydı konu açık ve yaygın olarak konuşulmazdı.

Gönül isterdi ki buna mecbur kalınmasın ama sorumluluk başka yol bırakmayanlardadır.

Bundan sonra sorun çözülür mü?

Bazı gelişmeler mutlaka olacaktır ama sürekli belirttiğim gibi bu bir kafa yapısıdır ve hızlı değişmesi de beklenemez.

İkinci konu: Facebook.

Burasını kullanmaya başlayalı herhalde 15 yıl kadardır. 15 yıl boyunca Facebook ile ilgilendiğim zaman kadarını son birkaç günde harcadım diyebilirim. Takipçi arkadaşlar bilirler, Facebook ile yazı koymanın ilerisinde ilişkim zayıftır. Burada fazla zaman harcamayı gereksiz görürüm. Fotoğraflarımı yayınlamak, hayatımda ne olup bittiğini düzenli aktarmak huyum değildir.

Çok sayıda insanla tartıştık.

Bunların büyük bölümü adabınca tartıştı, ben de bu çerçevede cevap verdim.

Artistlik yapan birkaç kişiyi uzaklaştırdım.

Birisi pek kızdı! Normal, çünkü hayat damarlarından birisini kaybetti. Anladığım kadarıyla zamanının büyük bölümünü Facebook'ta etrafa laf yetiştirerek geçiriyor.

Ne yapalım, kendine uygun bir yer bulsun artık...

Bazı insanlarda sürü kafa yapısını gördüm.

Birisi diyordu ki, bu tavır seni Erdoğan'ın yanına da götürebilir.

İnsafllı davranmış demek gerek, "MHP'ye götürebilir" de diyebilirdi.

Bunlar politik mücadelede "sürüden ayrılanı kurt kapar" mantığıyla davranan ve ancak yeterli destek bulacağına inanırsa hareket eden insan tipleridir.

Kendi başlarına iş yapmaya, gerektiğinde tek başlayıp çoğalmaya hiç alışmamış oldukları gibi bundan korkarlar da.

Bu tipler çoktur, değişik bir durumla ya da karşı çıkışla karşılaştıklarında korku yaymaya çalışırlar. Yapabilecekleri başka bir şey de yoktur.

Aynı anlayışa sahip başka bir tür ise bana "yönelimin seni bağlar" benzerinden sözler söylüyordu.

Ben de aksini iddia etmedim ki!

Bir insanın ne kadar destek bulacağını önceden bilmeden doğru bildiğini açıkça söylemesi, yapması bu insanlara garip geliyor.

Tek başıma da olsam bile –hiç böyle olmadı ama- bunu yaparım.

Bunu sürekli belirtenler, biliyorum, beni korkutmak istiyorlar ama burada başka bir şey görüyorum: korku ve hatta panik.

Neden benimle uğraşmak gereğini duyuyorsun, dikkate almazsın, olur biter.

Sen de rahat edersin, ben de...

Rica edeyim bu yazı üzerine yorum yapmayın ve beni meşgul etmeyin.

İşimize bakalım...

Bu gece Çin ile ilgili videonun ilk bölümü yayınlanacak...